

Standard zarządzania pracami o wysokim ryzyku
DŹWIGNICE I OPERACJE PODNOSZENIA

ELA034590

Operacje podnoszenia są nieodłącznym elementem działań realizowanych przez Veolię. Mogą być one wykonywane ręcznie lub przy użyciu odpowiedniego sprzętu dźwigowego/podnoszącego. Zarówno ręczne, jak i wspomagane urządzeniami, operacje podnoszenia mogą stanowić dla pracowników wysokie ryzyko wystąpienia urazów lub śmierci, a także absencji powypadkowej czy niepełnosprawności. W przypadku prawidłowej obsługi urządzenia podnoszące ułatwiają i zwiększają bezpieczeństwo pracy. Standard ten, dotyczący operacji podnoszenia ma zastosowanie do przeglądów, użytkowania, a także konserwacji grupy urządzeń dźwigowo-transportowych zwanych dalej dźwignicami (żurawi, suwnic, wciągników i wciągarek) używanych do podnoszenia materiałów na terenie zakładów Veolii oraz terenie obsługiwanym przez pracowników Veolii. Znajomość i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa opisanych w niniejszym dokumencie są istotne dla wszystkich pracowników, a w szczególności operatorów urządzeń. Prace związane z dźwignicami należy zlecać wyłącznie osobom przeszkolonym i kompetentnym, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Niniejszy dokument objaśnia zadania, zakres obowiązków i wymagania w zakresie operacji przy użyciu dźwigów i dźwignic.

ZAKRES STOSOWANIA:

Niniejszy dokument ma zastosowanie do wszystkich prac i lokalizacji zakładów Veolii. Wykonawcy współpracujący z Veolią muszą zachować zgodność z niniejszym standardem. Znajdują się w nim praktyczne wskazówki dotyczące zarządzania bezpieczeństwem pracy, związane z operacjami podnoszenia, przeznaczone dla osób organizujących i prowadzących tego typu operacje.

Standard zarządzania pracami o wysokim ryzyku
DŹWIGNICE I OPERACJE PODNOSZENIA

> Spis treści

1.0	> Definicje	4
2.0	> Główne zagrożenia przy operacjach podnoszenia	5
3.0	> Zarządzanie ryzykiem – hierarchia kontroli	6
4.0	> Wymagania	7
4.0.1	Wymagania wobec ludzi	8
4.0.2	Wymagania organizacyjne	9
4.0.3	Wymagania techniczne	13
5.0	> Słowniczek	14
ZAŁĄCZNIK 1: Stosowanie i ocena zgodności		16

1.0 >Definicje

Operacja podnoszenia to czynność, w której dokonuje się podniesienia lub opuszczenia ładunku. Ładunkiemto podnoszony przedmiot lub przedmioty. Operacje podnoszenia mogą być przeprowadzane w sposób manualny lub przy użyciu urządzeń podnoszących. Urządzeniami podnoszącymi nazywa się wszystkie urządzenia i maszyny stosowane podczas prac do podnoszenia lub opuszczania ładunków, wraz z osprzętem i zaczepami służącymi do podwieszania, mocowania lub podpierania urządzenia. W powszechnym użyciu znajduje się szeroki zakres urządzeń podnoszących.

Żuraw jest to rodzaj maszyny wyposażonej we wciągnik, drut, liny lub łańcuchy i krążki, których można użyć do podnoszenia i opuszczania ciężkich materiałów oraz ich przenoszenia w poziomie. Poszczególne typy żurawi wyszczególniono w Słowniczku.

Wciągnik i wciągarka są rodzajem dźwignicy i mogą stanowić integralną część żurawia lub suwnicy. Służą do podnoszenia i opuszczania podwieszonych ładunków przy użyciu bębna lub koła, wokół których owija się lina lub łańcuch. Mogą być obsługiwane ręcznie lub posiadać napęd elektryczny bądź pneumatyczny. Do podnoszenia możliwe jest stosowanie łańcuchów, lin włókiennych lub stalowych.

Istnieje szereg dźwigów: „stałych” (żuraw wieżowy, suwnica pomostowa, suwnica, suwnica bramowa) i „mobilnych” (żuraw samojezdny obrotowy, nieobrotowy, przeładunkowy). Niektóre z nich wyposażono w napęd, inne przeznaczone są do obsługi ręcznej. Należy zauważyć, że operatorami żurawi samojezdnych są podwykonawcy, a nie personel Veolia.

Niektóre zakłady mają duże suwnice bramowe (most), które mają poziomy mostek w poprzek którego przemieszcza się wózek i wciągnik. Most zazwyczaj znajduje się na nogach biegnących wzdłuż usadowionych szyn, koła lub innego rodzaju bieżni. Większe suwnice bramowe zazwyczaj są montowane na stałe i mogą posiadać

kabinę operatora lub systemy zdalnego sterowania do kontroli z poziomu podłoża. Mniejsze suwnice mogą mieć konstrukcję mobilną.

Innym typowym rodzajem dźwignicy jest żuraw stacjonarny wysięgnikowy, który zazwyczaj wyposażony jest w ramię wysięgnika konstrukcji jednoszynowej. Może być on montowany na ścianach, podporach budynków lub samodzielnych podstawach. Jednym z najczęstszych projektów żurawi jest system jednoszynowy, który jest pojedynczą szyną z belką dwuteową; konstrukcyjnie połączony z budynkiem, zaprojektowany z myślą o prowadzeniu wózka jezdniowego wzdłuż jego długości. Ograniczniki końcowe i zderzaki wózka mają zapobiec zjeżdżaniu wózka z jednoszynowy. Proste zaciski do podnoszenia również mogą być przymocowane do szyny. Do szyny można również zamontować proste zaciski w celu wzmocnienia jej połączenia z wciągnikiem.

Razem z dźwignicami stosuje się liny stalowe, łańcuchy, haki, zawiesia i inny osprzęt w celu przeniesienia ładunków zbyt ciężkich do podnoszenia ręcznego. Osprzęt do podnoszenia oznacza element lub wyposażenie niezwiązane z urządzeniem podnoszącym, umożliwiające utrzymanie ładunku, umieszczone pomiędzy urządzeniem, a ładunkiem lub na samym ładunku, lub mogące stanowić integralną część ładunku, i które wprowadzone jest do sprzedaży niezależnie. Zawiesia i ich elementy również są uznawane za osprzęt do podnoszenia. W skład osprzętu do podnoszenia wchodzi między innymi łańcuchy, liny, zawiesia, łączniki kabłąkowe, śruby oczkowe, belki podsuwnicowe, trawersy, ramy podnoszące i podciśnieniowe urządzenia podnoszące.

Odpowiedzialność za dźwignice spoczywa na wielu osobach, w tym na projektancie, producencie, importerze i/lub dostawcy, właścicielu dźwignicy oraz innych osobach związanych z zarządzaniem lub sterowaniem dźwignicy w miejscu jej pracy, osobach kompetentnych dokonujących przeglądów dźwignicy oraz oczywiście na operatorze.

2.0 > Główne zagrożenia przy operacjach podnoszenia

Ocena ryzyka musi być wykorzystana w określaniu zapobiegawczych środków kontroli, które należy wprowadzić przez:

- identyfikację osób potencjalnie narażonych,
- identyfikację źródeł ryzyka i dotkniętych i związanych z nim procesów,
- identyfikację środków kontroli, które należy wdrożyć,
- weryfikację skuteczności zastosowanych środków kontroli.

Najczęściej spotykanymi podczas operacji podnoszenia zagrożeniami są:

- zagrożenia związane z ładunkami, tj. przygniecenie poruszającymi się lub spadającymi przedmiotami z powodu niewłaściwego podwieszenia lub zastosowania nieodpowiednich zawiesi,
- porażenie prądem wskutek kontaktu z napowietrznymi liniami energetycznymi lub nawet urządzeniami pod napięciem znajdującymi się wewnątrz pomieszczeń, które mogą stykać się z konstrukcją dźwigni lub przenoszonym ładunkiem,
- uderzenie przez podwieszone ładunki podczas przenoszenia w poziomie lub w wyniku upadku,
- poważne obrażenia mogą również wystąpić, jeśli konstrukcja żurawia uderzy osobę podczas ruchu żurawia,
- dwustronne przyblokowanie – sytuacja, w której dolne zblozce wchodzi w kontakt z górnym zblozkiem (lub belką nośną) co powoduje powstanie poważnego zagrożenia podczas pracy dźwigni,
- upadek urządzeń podnoszących w wyniku działania silnego wiatru gdy prace prowadzone są na zewnątrz.

Osoby pracujące na żurawach lub w ich pobliżu są najbardziej narażone na ryzyko. Przykłady niebezpiecznych zdarzeń związanych z użytkowaniem żurawi:

- załamanie konstrukcji lub zawalenie się żurawia,
- przewrócenie lub przeważenie żurawia,
- kontakt lub zderzenie żurawia lub ładunku z ludźmi, innym sprzętem i konstrukcjami,
- spadające przedmioty,
- upadek z podnoszonych podestów lub przygniecenie podestem będącym w ruchu,
- zagrożenia związane ze złym środowiskiem pracy, co może zakłócać komunikację między pracownikami lub koncentrację potrzebną do wykonania zadania (hałas) albo powodować pocenie się i ślizganie na osprzęcie (wysoka temperatura, niedostateczna wentylacja).

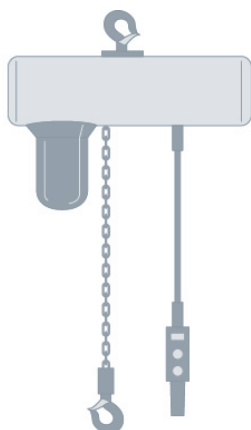

3.0 > Zarządzanie ryzykiem – hierarchia kontroli

Środki kontroli należy uszeregować od najwyższego poziomu ochrony i niezawodności do najniższego poziomu. Tego rodzaju uszeregowanie nazywa się **HIERARCHIĄ KONTROLI** lub **HIERARCHIĄ ZARZĄDZANIA RYZYKIEM**. (Patrz tabela poniżej)

Należy zawsze dążyć do pełnej eliminacji zagrożenia – najskuteczniejszego środka kontroli. Jeśli nie jest to wykonalne, ryzyko należy zredukować stosując jeden lub wiele z poniższych środków:

NAJWYŻSZY	ROZWIĄZANIA TECHNICZNE	Czy możliwe jest przemieszczenie przedmiotów sposobem innym niż stosując dźwignicę (np. wózkiem widłowym lub paletowym)?	NAJWYŻSZA
Poziom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	ODIZOLOWANIE	Czy możliwe jest umieszczenie barierek odgradzających ludzi od zagrożeń (np. postawienie słupków lub barierek wokół strefy, w której przenoszone są ładunki)?	Niezwadność środków kontrolnych
	KONTROLE ADMINISTRACYJNE	Czy szkolenia, zwiększenie nadzoru, procedury, rotacja i oznakowania mogą skutkować minimalizacją narażenia? Dźwignice mogą obsługiwać wyłącznie przeszkoleni pracownicy!	
	ŚRODKI OCHRONY INDYWIDUALNEJ	Czy środki ochrony indywidualnej mogą ochronić pracowników przed zagrożeniem lub ryzykiem (kask ochronny, obuwanie ochronne, ochrona oczu)?	
NAJNIŻSZY			NAJNIŻSZA

OPERACJE PODNOSZENIA MOGĄ BYĆ WYKONYWANE RĘCZNIE LUB PRZY UŻYCIU ODPOWIEDNIH URZĄDZEŃ.

4.0 > Wymagania

Stosowanie

Niniejszy standard zarządzania wysokim ryzykiem ma zastosowanie do wszystkich operacji podnoszenia.

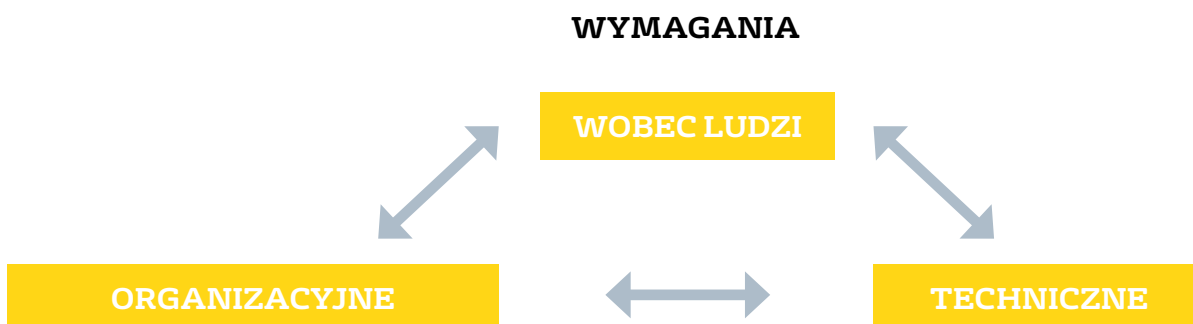
Niniejszy standard obowiązuje we wszystkich zakładach Veolii oraz podczas czynności z udziałem pracowników, wykonawców, gości i innych osób.

Niniejszy standard stosuje się w połączeniu z wymaganiami obowiązujących przepisów, kodeksów dobrych praktyk, norm międzynarodowych i zaleceń bhp producenta.

Wymagania i odstępstwa (zastosowanie alternatywnych środków kontroli)

Użycie słowa „MUSI” lub „NALEŻY” w ramach tego standardu oznacza, że wymóg jest obowiązkowy.

Użycie słowa „powinno” oznacza, w pierwszej kolejności, że wymóg jest obowiązkowy, ale okoliczności mogą stanowić o braku praktycznej możliwości jego spełnienia.

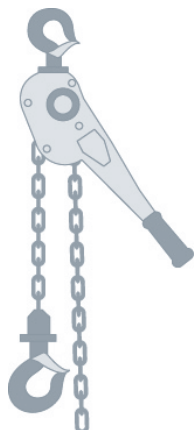

URZĄDZENIAMI PODNOSZĄCYMI NAZYWA SIĘ WSZYSTKIE URZĄDZENIA I MASZYNY STOSOWANE PODCZAS PRAC DO PODNOSZENIA LUB OPUSZCZANIA ŁADUNKÓW, WRAZ Z OSPRZĘTEM I ZACZEPAMI.

4.0.1 – Wymagania wobec ludzi

1. **Osoby biorące udział w procesie planowania i nadzoru operacji podnoszenia** muszą być odpowiednio wykwalifikowane oraz posiadać stosowne uprawnienia i kompetencje.
2. **Operatorzy.** Do podwieszania ładunków, eksploatacji, wykonywania przeglądów i konserwacji dźwignic upoważnione są wyłącznie przeszkolone i wyznaczone osoby.
3. **Szkolenia.** Pracownicy zajmujący się eksploatacją dźwignic muszą ukończyć odpowiednie dla tego celu szkolenie bezpieczeństwa. Poza zapoznaniem się z podstawowymi informacjami, pracownicy którzy mogą lub będą użytkować dźwignice muszą rozszerzyć program szkolenia wstępnego w zakresie obsługi dźwignic. W zakres rozszerzonego programu wchodzi informacje podane podczas wykładów oraz w formie elektronicznej, ćwiczenia praktyczne (patrz punkt 4) oraz zdany i udokumentowany egzamin pisemny. Szkolenie to musi również zawierać informacje pozwalające na zdobycie kwalifikacji w prowadzeniu wymaganych przeglądów, odpowiednim mocowaniu ładunków, stosowaniu liny zabezpieczającej oraz sygnalizacji. Szkolenia muszą zostać przeprowadzone przez wykwalifikowaną osobę szkolącą. Kompetencje uczestników szkolenia oraz trenerów musi ocenić certyfikowany egzaminator.
4. **Ćwiczenia praktyczne.** Pracownicy/kontrolerzy dźwignic sterowanych z poziomu podłogi muszą zdać praktyczny egzamin z eksploatacji tego typu urządzenia, którego potem będą używać. Udokumentowane ćwiczenie praktyczne tych umiejętności należy prowadzić co najmniej raz na pięć lat, w celu utrzymania uprawnień operatora.
5. **Pracownicy muszą również przejść szkolenie** w zakresie swoich obowiązków jako osoby pełniące nadzór. Szkolenia takie muszą być realizowane oraz należy je dokumentować.
6. **Kierownictwo zakładu odpowiada** za przechowywanie pisemnych upoważnień pracowników do obsługi urządzeń podnoszących.
7. **Dodatkowe licencje.** W niektórych krajach konieczne jest posiadanie licencji operatora dźwignicy. Za stosowanie tych lokalnych wymagań w określonym zakresie odpowiada kierownictwo zakładu organizujące i nadzorujące prace.
8. **Pracownicy pełniący funkcję sygnalistów** podczas pracy dźwignicy muszą być wyznaczeni, przeszkoleni i wyraźnie widoczni dla operatora dźwignicy przez zastosowanie wymaganych Środków Ochrony Indywidualnej, zgodnie z wymaganiami wskazanymi przez odpowiedzialnego menedżera.
9. Muszą być prowadzone obserwacje zachowań (**wizyty bezpieczeństwa**) i na ich podstawie muszą być aktualizowane programy dedykowanych szkoleń dodatkowych.

PRACOWNICY ZAJMUJĄCY SIĘ OBSŁUGĄ DŹWIGNIC MUSZĄ UKOŃCZYĆ ODPOWIEDNIE DLA TEGO CELU SZKOLENIE BEZPIECZEŃSTWA.

4.0.2 – Wymagania organizacyjne

> 4.0.2.1 – Ogólne

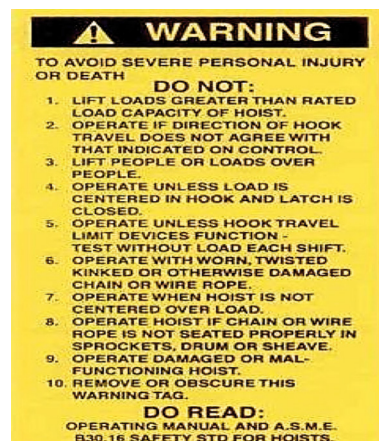
1. **Inwentaryzacja.** Klient albo Veolia muszą przeprowadzić inwentaryzację dźwignic. Dokładne informacje znajdują się w instrukcji producenta dla danej dźwignicy. Wszystkie konstrukcje wsporcze dźwignic (żurawi, suwnic, wciągników i wciągarek) muszą posiadać odpowiednią dokumentację potwierdzającą, że ich udźwig odpowiada oznaczeniom dźwignicy lub je przekracza. Podczas pracy w zakładzie klienta, klient musi zapewnić firmie Veolia niezbędne informacje dotyczące urządzeń wraz z niezbędnymi decyzjami dopuszczenia do eksploatacji.
2. **Testy obciążeń znamionowych.** Dźwignice i ich osprzęt muszą przejść wstępny test przeprowadzony przez firmę zewnętrzną i potwierdzający, że ich udźwig jest zgodny z wymaganiami. Konieczne jest posiadanie dokumentacji przeprowadzonych testów obciążeń. Wyniki testów obciążeń muszą zawierać się pomiędzy 100%, a 125% udźwigu nominalnego, o ile producent lub jednostka dopuszczająca nie zalecają inaczej. W siedzibie klienta, klient zwykle przeprowadza sprawdzanie obciążenia dźwignic, z których może korzystać personel Veolii. (Dodatkowe rodzaje kontroli, patrz punkt 4.0.2.2.)
3. **Modyfikacje urządzeń.** Kiedy istniejące dźwignice lub związany z nimi sprzęt są modyfikowane lub modernizowane, to te modyfikacje muszą spełniać wymagania procedury zarządzania zmianą. Modyfikowane elementy muszą spełniać aktualne wymagania dotyczące projektowania i budowy. Przy nowych, ponownie zainstalowanych, zmienionych, naprawionych czy zmodyfikowanych dźwignic wymagany jest nowy test obciążenia na dźwignicy, zgodnie z lokalnymi wymaganiami. Standardowa konserwacja dźwignic lub związanego z nimi wyposażenia nie jest uważana za modyfikację lub zmianę.
4. **Nie wolno obciążać dźwignicy ponad jej obciążenie nominalne.**
5. **Codzienna/przedoperacyjna kontrola wzrokowa dźwignicy.** Codzienne/przedoperacyjne kontrole powinny być potwierdzane na piśmie. Następujące elementy muszą być sprawdzane każdego dnia przed pierwszym użyciem, dla każdej dźwignicy:
 - Pogorszenie stanu lub wyciek w przewodach, zbiornikach, zaworach, odpływach, pompach i innych częściach układów pneumatycznych lub hydraulicznych;
 - Haki sprawdzane pod kątem pęknięć, odkształceń, działania zatrząsków (jeśli występują) oraz uszkodzeń spowodowanych przez chemikalia;
 - Lina podnośnikowa pod kątem znacznego zużycia, załamania, zgniecenia, korozji, połamanych splotów lub drutów. łańcuchy podnośnikowe, w tym połączenia końcowe, na okoliczność nadmiernego zużycia, skręcenia, odkształconych połączeń zakłócających prawidłowe działanie lub rozciągania ponad zalecenia producenta;
 - Pierwotny i wtórny (jeśli występuje) górny wyłącznik wciągnika lub wciągarki pod kątem jego prawidłowego działania. Musi być zachowana szczególna ostrożność; blokada musi być "wciśnięta" do końca lub pracować z małą prędkością. Jeśli wyłącznik nie działa prawidłowo, urządzenie musi zostać wyłączone z eksploatacji, zablokowane i oznakowane, a wyznaczona osoba musi zostać natychmiast powiadomiona;
 - System hamulcowy wciągnika lub wciągarki czy działa prawidłowo; Szczególna ostrożność musi być zachowana, gdy masa ładunku zbliżona jest do obciążenia nominalnego. Hamulce muszą być sprawdzane podnosząc ładunek o kilka, kilkanaście centymetrów a następnie użyte. Odbywa się to pod obciążeniem, przed planowaną pracą podnoszenia.

- Kontrola wzrokowa osprzętu urządzeń dźwignicowych m.in. cięgien (lin, łańcuchów, zawiesi syntetycznych, zawiesi metalowych), łączników końcowych, punktów kotwiczących, szekli i śrub oczkowych, pod kątem uszkodzeń, zużycia lub innych defektów, które mogą zmniejszyć wytrzymałość lub niekorzystnie wpłynąć na bezpieczeństwo wykorzystania osprzętu lub użycia dźwignicy.

6. Oznakowania. Nominalny udźwig dźwignic musi być zaznaczony po każdej stronie urządzenia, jak również po każdej stronie szyn mostowych, jednoszynowych torów lub innych elementów nośnych. Jeśli dźwig ma więcej niż jedną jednostkę podnoszącą, każdy wciągnik musi mieć zaznaczony udźwig znamionowy na nim i na bloku obciążnikowym.

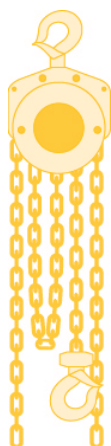
7. Ostrzeżenia. Dźwignice obsługiwane z kabiny, obsługiwane pilotem, obsługiwane z poziomu podłogi oraz ręcznie obsługiwane wciągniki muszą mieć etykietę ostrzegawczą lub etykiety umieszczone na podwieszanej stacji sterowania, przenośnej stacji sterowania lub na zbloczu. (Patrz przykład 1 obok). Etykieta lub etykiety obejmują, ale nie ograniczają się do poniższych ostrzeżeń przed:

- podnoszeniem większej masy niż wskazane jest przez udźwig nominalny,
- wykorzystaniem wciągnika lub wciągarki, gdy ładunek nie znajduje się centralnie pod nimi,
- wykorzystaniem wciągnika lub wciągarki ze skręconym, zagiętym lub uszkodzonym łańcuchem lub liną,

Przykład 1

- wykorzystaniem uszkodzonej lub nieprawidłowo działającej dźwignicy,
 - podnoszeniem osób.
 - podnoszeniem ładunków bezpośrednio nad osobami,
 - wykorzystaniem wciągnika linowego, którego lina nie jest właściwie osadzona w jego prowadnicy (niewymagane dla wciągników podwieszanych),
 - wykorzystaniem urządzeń ręcznych napędem innym niż siła rąk,
 - usunięciem lub zasłonięciem etykiety bezpieczeństwa.
- 8.** Program wymagań dla wykonawców zewnętrznych. Kiedy Veolia zleca wykonawcy zewnętrznemu prace wymagające użycia dźwignic, kierownictwo Veolii musi koordynować operacje podnoszenia tak, aby upewnić się, że personel wykonawcy posiada odpowiednie kwalifikacje do obsługi dźwignic oraz musi przeszkolić wykonawcę z wykorzystaniem wyposażenia Veolia, jeśli wystąpi potrzeba użycia takiego sprzętu.

**DŹWIGNICE I ICH OSPRZĘT WYMAGAJĄ
REGULARNYCH UDOKUMENTOWANYCH WERYFIKACJI
ORAZ KONTROLI I PRZEGLĄDÓW W CELU
ZAPEWNIENIA BEZPIECZNEJ EKSPLOATACJI.**

> 4.0.2.2 – Kontrole

Dźwignice i wyposażenie podnoszące wymagają regularnych udokumentowanych weryfikacji oraz kontroli i przeglądów, zarówno przed użyciem, jak i okresowo, w celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji. Weryfikacje i kontrole są ograniczone do pracowników posiadających odpowiednie przeszkolenie i doświadczenie.

1. **Okresowe kontrole prowadzone przez firmy zewnętrzne.** Udokumentowane kontrole przeprowadzane przez firmę zewnętrzną muszą być przeprowadzane zgodnie z lokalnymi przepisami (np. zwykle co roku lub co dwa lata). Odstęp pomiędzy takimi kontrolami nie może przekroczyć 2 lat. Na obiektach należących do klientów Veolii, klient zwykle sam organizuje takie kontrole, ale Veolia powinna sprawdzić, czy zostało to zrobione przed użyciem dźwignic i poinformować klienta, jeśli występują jakiegokolwiek odchylenia. Kontrole te muszą spełniać wymagania lokalnych organów regulacyjnych ds. bezpieczeństwa i /lub innych ogólnie przyjętych praktyk.

Takie kontrole powinny obejmować, ale nie ograniczać się do:

- sprawdzenia wszystkich elementów pod kątem odkształceń, pęknięć lub korozji;
- sworzni, łożysk, wałków, przekładni, rolek, urządzeń zaciskowych i blokujących, zużycia zderzaków i ograniczników, śrub, nitów i nakrętek dźwignic, szyn, wózków, ograniczników i/lub innego osprzętu pod kątem pęknięć, odkształceń, innych uszkodzeń, luzów lub braków;
- dźwignic pod kątem zastosowania podejrzanych/podrabianych części;
- sprawdzenia pęknięć, zużycia lub odcisnięć dla krążków i bębnow;
- elementów układu hamulcowego, okładziny, zapadki i zatraski w celu sprawdzenia nadmiernego zużycia lub innych; uszkodzeń;
- nadmiernego obciążenia, wiatru i innych elementów mogących mieć negatywne oddziaływanie;
- zużycia łańcuchowych kół zębatach i rozciągnięcia łańcuchów;
- oznak korozji wżerowej lub zużycia sterowników, przełączników, styków, wyłączników krańcowych i panelu z przyciskami (nie ograniczając się jedynie do tych elementów);
- haków pod kątem uszkodzeń chemicznych, odkształceń, pęknięć, nadmiernego odgięcia lub skręcenia haka;
- wykonania nieniszczących badań haków, nakrętek zabezpieczających, kołnierzy i sworzni, spawów, łożysk, nitów i innych elementów nośnych, co do których istnieją podejrzenia;
- sprawdzenia i potwierdzenia poprawnego działania i braku uszkodzeń wyłączników krańcowych;
- wszystkich oznaczeń i tabliczek identyfikacyjnych dotyczących instruktażu i ostrzeżeń pod kątem ich poprawności i czytelności wypełnienia.

2. **Udokumentowanie kontroli.** Kontrole muszą być udokumentowane. Dokumentacja ta musi zawierać co najmniej: imię i nazwisko oraz tytuł kontrolującego, jednostkę, w której wykonano kontrolę, datę, wyniki kontroli oraz podpis osoby kontrolującej. Protokoły z kontroli muszą być przechowywane w aktach tak długo, jak dźwignica i /lub wyposażenie podnoszące pozostaje w eksploatacji w obiekcie oraz 5 lat po zakończeniu eksploatacji, i muszą być łatwo dostępne do sprawdzenia na żądanie.

3. **Nieprawidłowości elementów wykazane podczas kontroli lub badań nieniszczących** muszą skutkować wycofaniem urządzenia z eksploatacji oraz zablokowaniem i oznakowaniem go do czasu oceny wadliwych lub zniszczonych elementów przez jednostkę dopuszczającą oraz ich wymianę lub naprawę, zgodnie z jej zaleceniem. Należy zapoznać się ze „Standardem Veolii LOTO” w celu uzyskania dalszych wskazówek.

-
4. **Codzienne kontrole przed użyciem** muszą być wykonywane i dokumentowane, tak jak zostało opisane w punkcie 4.0.2.1 (Punkt 5 powyżej).
 5. **Wykwalifikowany kontroler/inspektor musi zbadać każdą nieprawidłowość** i określić czy stanowi ona zagrożenie bezpieczeństwa, i czy konieczne jest wycofanie dźwignicy z eksploatacji do czasu usunięcia tej nieprawidłowości.
 6. Przed przywróceniem do eksploatacji dźwignic wycofanych z powodu nieprawidłowości, **przyczyny wycofania muszą być usunięte** i zapewnione musi być udokumentowanie tych działań korygujących.
 7. **Operatorzy i/lub inni, wyznaczeni i wykwalifikowani pracownicy, muszą sprawdzić zauważone nieprawidłowości** i określić czy urządzenie należy wycofać z eksploatacji i czy konieczne jest przeprowadzenie bardziej szczegółowej kontroli.
 8. Niektóre przepisy lokalne określają częstotliwość dodatkowych przeglądów dźwignic wraz z ich osprzętem, np. co tydzień, miesiąc lub co pół roku – są to przeglądy dodatkowe, w stosunku do codziennych przeglądów, przed rozpoczęciem pracy i do corocznych kontroli wykonywanych przez firmy zewnętrzne.

> 4.0.2.3 – Praktyki bezpiecznej eksploatacji

Operator musi być zaznajomiony ze wszystkimi elementami sterowania i kontroli oraz z obsługą urządzenia; w tym: ostrzeżeniami na dźwignicy bezpiecznymi praktykami oraz instrukcją obsługi dostarczoną przez producenta. W zależności od wykonywanych czynności podnoszenia mają zastosowanie odpowiednie instrukcje bezpiecznej pracy.

1. **Przed podniesieniem ładunku** operator musi upewnić się, że łańcuchy lub liny stalowe nie są załamane lub skręcone wokół własnej osi lub ze sobą w przypadku cięgien wielokrotnych.
2. **Nie wolno użytkować wciągnika lub wciągarki, jeśli nie znajdują się centralnie nad ładunkiem.** W przypadku konieczności podniesienia ładunku nieznajdującego się bezpośrednio pod wciągnikiem lub wciągarką, muszą być podjęte szczególne środki ostrożności w celu zapanowania nad bujaniem się po podniesieniu ładunku nad podłoże.
3. **Operatorowi nie wolno podnosić ładunków o masie przekraczającej udźwąg urządzenia** określony na wciągniku, wciągarkę lub bloku podnoszącym, poza sytuacjami specyficznymi dopuszczonych testów lub odpowiednio zatwierdzonego i zaplanowanego podnoszenia przekraczającego wartość nominalną udźwigu. Należy zwrócić szczególną uwagę na wyważenie ładunku i właściwe podwieszenie/zaczipienie w celu zapobiegania ześlizgiwania się ładunku.
4. **Operatorom zakazuje się wykonywania czynności** mogących skutkować osłabieniem koncentracji podczas obsługi dźwignicy.
5. **Operatorowi nie wolno podnosić ani opuszczać ładunku** przy użyciu wciągnika lub wciągarki do momentu wyjścia operatora oraz wszelkich innych osób poza obszar bezpośredniej bliskości ładunku.
6. **W celu kontroli wyważenia ładunku**, o ile nie jest to absolutnie konieczne, nie należy podnosić go początkowo wyżej niż na kilka, kilkanaście centymetrów.
7. **Nie wolno pozostawiać podwieszonych ładunków bez opieki**, chyba że opracowano i zastosowano szczególne środki ostrożności.
8. **Znaki ostrzegawcze i/lub barierki muszą być stosownie rozmieszczone** w celu zabezpieczenia przed dostępem do strefy pod podwieszonymi na dźwignicy ładunkami.

9. **Muszą być stosowane liny asekurujące** do prowadzenia lub sterowania ładunkiem.
10. **Operatorowi nie wolno stosować** górnych (lub dolnych, jeśli występują) **wyłączników krańcowych** jako roboczych elementów do zatrzymywania wciągnika. Są to wyłącznie elementy do wykorzystania w sytuacji awaryjnej.
11. **Operator musi unikać kołysania** ładunku lub haka podczas ruchu wciągnika lub wciągarki.
12. **Zabrania się przenoszenia ludzi** na haku lub na ładunku.
13. **Operatorowi nie wolno przenosić** ładunków nad osobami.
14. **Operator musi upewnić się**, że dźwig ładunkowy i wciągnik usuną wszystkie przeszkody przed przesunięciem ładunku
15. Podczas obsługi dźwignicy operując sterownikiem górnym, **operator musi upewnić się**, że nikt nie ma możliwości obsługi tej dźwignicy ze sterownika dolnego, przez wyłączenie lub ograniczenie możliwości korzystania z dolnego sterownika.
16. **Przed podniesieniem ładunku** należy otoczyć strefę pracy pachołkami, barierkami, słupkami itp. lub namalować strefę podnoszenia na podłożu
17. **Przed rozpoczęciem pracy na zewnątrz** muszą zostać sprawdzone warunki pogodowe (zwłaszcza prędkość wiatru).

4.0.3 – Wymagania techniczne

1. **Dźwignice** wykorzystywane przez firmę Veolia powinny spełniać aktualne wymagania konstrukcyjne i projektowe.
 2. **Elementy sterujące** (sterowanie zdalne, dźwignie lub przyciski) muszą być zaprojektowane, umieszczone i zabezpieczone w sposób zapobiegający ich uruchomieniu przez osoby niepowołane.
 3. Aby zaktualizowany przegląd okresowy był dobrze widoczny (oprócz naklejki kontrolnej), na wciągniku należy umieścić etykietę.
 4. **Oznakowania.** Udźwig nominalny dźwignic musi być oznaczony po obu stronach urządzenia, a także po każdej stronie szyn na pomoście i na innych elementach wsporczych. W przypadku, gdy dźwignica wyposażona jest w więcej niż jeden wciągnik lub wciągarkę, każdy z nich musi posiadać oznaczenie udźwigu na korpusie i na bloku podnoszącym.
 5. **Plany podnoszenia.** Mimo, że plany podnoszenia nie są wymagane dla typowych i rutynowych operacji podnoszenia w zakładach Veolia, w następujących przypadkach konieczne jest stworzenie pisemnego planu i uzyskanie jego zatwierdzenia przez upoważnioną osobę:
 - jeśli maksymalna masa dowolnego ładunku do podniesienia przekracza 75% udźwigu nominalnego,
 - dla wszystkich operacji podnoszenia jednego ładunku przy jednoczesnym użyciu więcej niż jednej dźwignicy,
 - dla operacji podnoszenia wymagających szczególnej uwagi ze względu na rozmiar, masę, bliskość przeszkód, wysoką podatność na uszkodzenia lub inne nietypowe czynniki; dla przykładu, ładunki dowolnego rodzaju w pobliżu elementów takich, jak: turbina, generator, kocioł oraz urządzenia, których nie można zastąpić lub w pobliżu niebezpiecznych substancji chemicznych,
 - jeśli klient wymaga sporządzenia planu podnoszenia.
- Plany podnoszenia powinny zawierać:** informacje dotyczące rozmiaru, typu i udźwigu dźwignicy oraz masy podnoszonego ładunku wraz z obliczeniami inżynierskimi; opis sposobu podwieszania, w tym kąta podnoszenia i metod mocowania; opis operacji podnoszenia i pobliskich zagrożeń; certyfikaty operatora i zespołu, a także podpisy operatora, osoby, która sporządziła plan i inspektora bhp, jako niezbędne minimum.

5.0 > Słowniczek

Żuraw terenowy: to mobilny żuraw montowany na ciężarówce z niezbędnym wyposażeniem do szybkiej jazdy po drogach publicznych i w trudnym terenie w miejscu pracy, przy użyciu sterowania na wszystkie koła jak i ukośnego.

Suwnica bramowa wspornikowa: suwnica bramowa lub półbramowa, w której dźwigary lub kratownice mostu wystają poprzecznie poza tor jezdny suwnicy po jednej lub obu stronach.

Żuraw: maszyna do podnoszenia i opuszczania ładunku oraz przemieszczania go w poziomie, z mechanizmem podnoszenia stanowiącym integralną część maszyny. Dźwigi stacjonarne lub ruchome są napędzane ręcznie lub mechanicznie.

Żuraw gąsienicowy: to żuraw zamontowany na podwoziu z zestawem prowadnic (zwanym również gąsienicami), które zapewniają stabilność i mobilność. Wymagają niewielkiej konfiguracji i mogą podróżować z ładunkiem, ale są bardzo ciężkie i nie można ich łatwo przenieść z jednego miejsca pracy na drugie.

Żuraw teleskopowy: żuraw samojezdny lub żuraw przenośny (przeładunkowy) wyposażony w wysięgnik z teleskopowo umieszczonych rur. Mechanizm napędowy wyciąga lub chowa rury w celu zwiększania lub zmniejszenia całkowitej długości wysięgnika. Tego typu wysięgniki są bardzo elastyczne, często montowane na ciężarówkach i wykorzystywane do krótkoterminowych projektów budowlanych.

Żuraw samojezdny: jest to żuraw kablowy montowany na gąsienicach lub nośnikach gumowych lub żuraw hydrauliczny z wysięgnikiem teleskopowym montowany na nośnikach typu ciężarówka lub jako modele samobieżne. Zostały zaprojektowane tak, aby można je było łatwo transportować na miejsce i używać z różnymi rodzajami ładunków i ładunków wymagających małej lub żadnej dopasowania lub montażu.

Żuraw ścienny: żuraw posiadający wysięgnik z wózkiem lub bez i podparty na ścianie bocznej lub linii słupów budynku. Należy do dźwignic mobilnych i porusza się po torze przymocowanym do ściany bocznej lub kolumn.

Żuraw wieżowy: to dźwig równoważący, który składa się z tych samych podstawowych części. Zamocowane do podłoża na betonowej płycie żurawie wieżowe oferują wysokość i duży udźwig. Podstawa jest następnie mocowana do masztu, co kształtuje jego wysokość. Maszt jest przymocowany do jednostki obrotowej (przekładni i silnika), która umożliwia obrót żurawia.

Suwnica pomostowa (natorowa): suwnica z ruchomym pomostem, na którym znajduje się ruchomy lub stały wciągnik lub wciągarka, poruszające się po stałym nadziemnym torze jazdy.

Suwnica bramowa: suwnica podobna do pomostowej za wyjątkiem faktu, że most, po którym porusza się wciągnik lub wciągarka jest sztywno podparty przez dwie lub więcej nóg poruszających się po szynach lub innym torze jazdy.

Suwnica wspornikowa: rodzaj suwnicy, której szkielet w formie wspornika porusza się po torowisku umieszczonym na pionowej ścianie bocznej; montowana jest zazwyczaj poniżej toru jazdy suwnic pomostowych, a powyżej maszyn zamontowanych na podłożu hali.

Wciągnik: urządzenie, które może być częścią dźwigu, wywierające siłę do podnoszenia lub opuszczania.

Osoba wykwalifikowana/kompetentna: osoba posiadająca ważny tytuł, certyfikat lub długie doświadczenie w danej dziedzinie oraz umiejętności rozwiązywania problemów w miejscu pracy.

Osoba wyznaczona: osoba wybrana przez pracodawcę lub przedstawiciela pracodawcy jako posiadająca kwalifikacje do wykonywania danych czynności.

Analiza bezpieczeństwa pracy: metoda stosowana do identyfikacji, analizy i dokumentacji:

- kroków niezbędnych do wykonania danej pracy,
- istniejących lub potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa i zdrowia związanych z każdym etapem,
- zalecanych czynności/procedur pozwalających na eliminację lub redukcję zagrożeń i ryzyka urazów i zachorowań w miejscu pracy.

**NOŚNOŚĆ ZNAMIONOWA DŹWIGÓW
I WCIĄGNIKÓW MUSI BYĆ OZNACZONA
Z KAŻDEJ STRONY JEDNOSTKI I NA INNYCH
ELEMENTACH PODTRZYMUJĄCYCH**

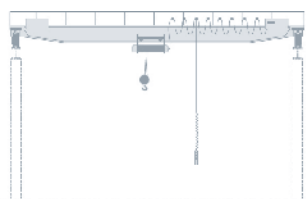
Żuraw wieżowy

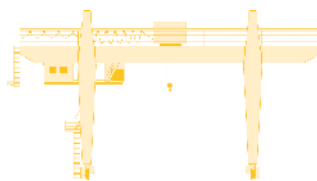
**Żuraw samojezdny
teleskopowy**

Żuraw stacjonarny słupowy

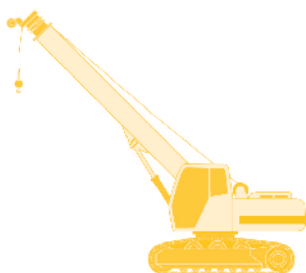
Suwnica

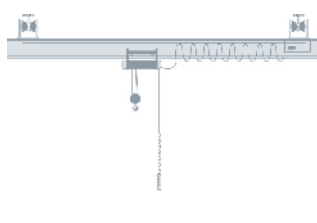
Suwnica wspornikowa

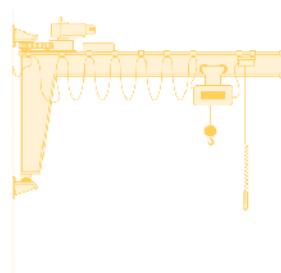
**Żuraw terenowy
(przeładunkowy)**

Żuraw gąsienicowy

Suwnica jednoszynowa

**Żuraw stacjonarny
przyścienny**

Wciągarka

Wciągnik łańcuchowy

Wciągnik zębatkowy

ZAŁĄCZNIK 1 > Applicability and Compliance Assessment

Z - zgodność | NZ - niezgodność

> WYMAGANIA		Z	NZ
HUMANS			
1.	Osoby biorące udział w procesie planowania i nadzoru operacji podnoszenia muszą być odpowiednio wykwalifikowane oraz posiadać stosowne uprawnienia i kompetencje..		
2.	Operatorzy. Do podwieszania ładunków, eksploatacji, wykonywania przeglądów i konserwacji dźwignic upoważnione są wyłącznie przeszkolone i wyznaczone osoby. Szkolenia muszą być dokumentowane, przechowywane w aktach szkoleń pracowników.		
3.	Szkolenia. Pracownicy zajmujący się eksploatacją dźwignic muszą ukończyć odpowiednie dla tego celu szkolenie bezpieczeństwa. Poza zapoznaniem się z podstawowymi informacjami, pracownicy którzy mogą lub będą użytkować dźwignice muszą rozszerzyć program szkolenia wstępnego w zakresie obsługi dźwignic. W zakres rozszerzonego programu wchodzi informacje podane podczas wykładów oraz w formie elektronicznej, ćwiczenia praktyczne (patrz punkt 4) oraz zdany i udokumentowany egzamin pisemny. Szkolenie to musi również zawierać informacje pozwalające na zdobycie kwalifikacji w prowadzeniu wymaganych przeglądów, odpowiednim mocowaniu ładunków, stosowaniu liny zabezpieczającej oraz sygnalizacji. Szkolenia muszą zostać przeprowadzone przez wykwalifikowaną osobę szkolącą. Kompetencje uczestników szkolenia oraz trenerów musi ocenić certyfikowany egzaminator.		
4.	Ćwiczenia praktyczne. Pracownicy/kontrolerzy dźwignic sterowanych z poziomu podłogi muszą zdać praktyczny egzamin z obsługi tego typu urządzenia, z którego będą potem korzystać. Udokumentowane szkolenie praktyczne tych umiejętności należy prowadzić co najmniej raz na pięć lat, w celu utrzymania uprawnień operatora.		
5.	Pracownicy muszą również przejść szkolenie w zakresie swoich obowiązków jako osoby pełniące nadzór. Szkolenia takie muszą być realizowane oraz należy je dokumentować.		
6.	Kierownictwo zakładu odpowiada za przechowywanie pisemnych upoważnień dla pracowników uprawnionych do korzystania z urządzenia dźwigowego.		
7.	Dodatkowe licencje. W niektórych krajach konieczne jest posiadanie licencji operatora dźwignicy. Za stosowanie tych lokalnych wymagań w określonym zakresie odpowiada zakład organizujący i nadzorujący prace.		
8.	Pracownicy pełniący funkcję sygnalistów podczas pracy dźwignicy muszą być wyznaczeni, przeszkoleni i wyraźnie widoczni dla operatora dźwignicy przez zastosowanie wymaganych Środków Ochrony Indywidualnej, zgodnie z wymaganiami wskazanymi przez odpowiedzialnego menedżera.		
9.	Muszą być prowadzone obserwacje zachowań (wizyty bezpieczeństwa) i na ich podstawie muszą być aktualizowane programy dedykowanych szkoleń dodatkowych.		
WYMAGANIA ORGANIZACYJNE			
Ogólne			
1.	Inwentaryzacja. Klient albo Veolia muszą przeprowadzić inwentaryzację dźwignic. Dokładne informacje znajdują się w instrukcji producenta dla danej dźwignicy. Wszystkie konstrukcje wsporcze dźwignic (żurawi, suwnic, wciągników i wciągarek) muszą posiadać odpowiednią dokumentację potwierdzającą, że ich udźwig odpowiada oznaczeniom dźwignicy lub je przekracza. Podczas pracy w zakładzie klienta, klient musi zapewnić firmie Veolia niezbędne informacje dotyczące urządzeń wraz z niezbędnymi decyzjami dopuszczenia do eksploatacji.		
2.	Testy obciążeń znamionowych. Dźwignice i ich osprzęt muszą przejść wstępny test przeprowadzony przez firmę zewnętrzną i potwierdzający, że ich udźwig jest zgodny z wymaganiami. Konieczne jest posiadanie dokumentacji przeprowadzonych testów obciążeń. Wyniki testów obciążeń muszą zawierać się pomiędzy 100%, a 125% udźwigu nominalnego, o ile producent lub jednostka dopuszczająca nie zalecają inaczej.		

Z - zgodność | NZ - niezgodność

> WYMAGANIA	Z	NZ
<p>3. Gdy istniejące dźwigi, wciągniki lub związany z nimi sprzęt są modyfikowane lub modernizowane, to modyfikowane części muszą spełniać aktualne wymagania projektowe i konstrukcyjne. Nowe, ponownie instalowane, zmieniane, naprawiane i modyfikowane żurawie i wciągniki wymagają nowego testu obciążenia żurawia lub wciągnika zgodnie z lokalnymi normami. Standardowa konserwacja dźwigów/wciągników lub związanego z nimi wyposażenia nie jest uważana za modyfikację lub zmianę.</p>		
<p>4. Nie wolno obciążać dźwignicy ani wciągnika ponad jego obciążenie nominalne.</p>		
<p>5. Codzienna/przedoperacyjna kontrola wzrokowa dźwignicy. Codzienne/przedoperacyjne kontrole powinny być potwierdzane na piśmie. Następujące elementy muszą być sprawdzane każdego dnia przed pierwszym użyciem, dla każdej dźwignicy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Stan techniczny lub wycieki w przewodach, zbiornikach, zaworach, spustach, pompach i innych częściach układów pneumatycznych lub hydraulicznych; • Haki sprawdzane pod kątem pęknięć, odkształceń, działania zatrzasków (jeśli występują) oraz uszkodzeń spowodowanych przez chemikalia; • Lina podnośnikowa pod kątem znacznego zużycia, załamania, zgniecenia, korozji, połamanych spłotów lub drutów. tańcuchy podnośnikowe, w tym połączenia końcowe, pod kątem nadmiernego zużycia, skrzywienia, odkształconych połączeń zakłócających prawidłowe działanie lub rozciągania ponad zalecenia producenta; • Pierwotny i wtórny (jeśli występuje) górny wyłącznik wciągnika lub wciągarki pod kątem jego prawidłowego działania. Musi być zachowana szczególna ostrożność; blokada musi być "wciśnięta" do końca lub pracować z małą prędkością. Jeśli wyłącznik nie działa prawidłowo, urządzenie musi zostać wyłączone z eksploatacji, zablokowane i oznakowane, a wyznaczona osoba musi zostać natychmiast powiadomiona; • System hamulcowy wciągnika lub wciągarki pod kątem jego prawidłowego działania; Szczególna ostrożność musi być zachowana, gdy masa ładunku zbliżona jest do obciążenia nominalnego. Hamulce muszą być sprawdzane podnosząc ładunek o kilka, kilkanaście centymetrów, a następnie włączone. Odbywa się to pod obciążeniem, przed planowaną pracą podnoszenia. • Kontrola wzrokowa osprzętu urządzeń dźwignicowych m.in. ciągów (lin, tańcuchów, zawiesi syntetycznych, zawiesi metalowych), łączników końcowych, punktów kotwiczących, szekli i śrub oczkowych, pod kątem uszkodzeń, zużycia lub innych defektów, które mogą zmniejszyć wytrzymałość lub niekorzystnie wpłynąć na bezpieczeństwo wykorzystania osprzętu lub użycia dźwignicy. 		
<p>6. Oznakowania. Nominalny udźwig dźwignic musi być zaznaczony po każdej stronie urządzenia, jak również po każdej stronie szyn mostowych, jednoszynowych torów lub innych elementów nośnych. Jeżeli dźwignica wyposażona jest w więcej niż jeden wciągnik lub wciągarkę, każdy z nich musi posiadać oznaczenie udźwigu na korpusie i na obciążeniu.</p>		
<p>7. Ostrzeżenia. Dźwignice obsługiwane z kabiny, obsługiwane pilotem, obsługiwane z poziomu podłogi oraz ręcznie obsługiwane wciągniki muszą mieć etykietę ostrzegawczą lub etykiety umieszczone na podwieszanej stacji sterowania, przenośnej stacji sterowania lub na zbloku.</p>		
<p>8. Program wymagań dla wykonawców zewnętrznych. Kiedy Veolia zleca wykonawcy zewnętrznemu prace wymagające użycia dźwignic, kierownictwo Veolii musi koordynować operacje podnoszenia tak, aby upewnić się, że personel wykonawcy posiada odpowiednie kwalifikacje do obsługi dźwignic oraz musi przeszkolić wykonawcę z wykorzystaniem wyposażenia Veolia, jeśli wystąpi potrzeba użycia takiego sprzętu.</p>		
<p>Kontrole: Dźwignice i urządzenia podnoszące wymagają regularnych udokumentowanych weryfikacji oraz kontroli i przeglądów, zarówno przed użyciem, jak i okresowo, w celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji. Weryfikacje i kontrole są ograniczone do pracowników posiadających odpowiednie przeszkolenie i doświadczenie.</p>		
<p>1. Okresowe kontrole prowadzone przez firmy zewnętrzne. Udokumentowane kontrole przeprowadzane przez firmę zewnętrzną muszą być przeprowadzane zgodnie z lokalnymi przepisami (np. zwykle co roku lub co dwa lata). Odstęp pomiędzy takimi kontrolami nie może przekroczyć 2 lat. Na obiektach należących do klientów Veolii, klient zwykle sam organizuje takie kontrole, ale Veolia powinna sprawdzić, czy zostało to zrobione przed użyciem dźwignic i poinformować klienta, jeśli występują jakieś odstępstwa. Kontrole te muszą spełniać wymagania lokalnych organów regulacyjnych ds. bezpieczeństwa i/lub innych ogólnie przyjętych praktyk.</p>		

> WYMAGANIA	Z	NZ
WYMAGANIA ORGANIZACYJNE		
2. Udokumentowanie kontroli. Kontrole muszą być udokumentowane. Dokumentacja ta musi zawierać co najmniej: imię i nazwisko oraz tytuł kontrolującego, jednostkę, w której wykonano kontrolę, datę, wyniki kontroli oraz podpis osoby kontrolującej. Protokoły z kontroli muszą być przechowywane w aktach tak długo, jak dźwignica i /lub wyposażenie podnoszące pozostaje w eksploatacji w obiekcie oraz 5 lat po zakończeniu eksploatacji, i muszą być łatwo dostępne do sprawdzenia na żądanie.		
3. Nieprawidłowości elementów wykazane podczas kontroli lub badań nieniszczących tych elementów muszą powodować wycofanie urządzenia z eksploatacji oraz zablokowanie go i oznakowanie do czasu oceny tych elementów przez jednostkę dopuszczającą oraz ich wymianę lub naprawę, zgodnie z jej zaleceniem.		
4. Codziennie kontrole przed użyciem muszą być wykonywane i dokumentowane.		
5. Wykwalifikowany inspektor musi zbadać każdą nieprawidłowość i określić czy stanowi ona zagrożenie bezpieczeństwa, i czy konieczne jest wycofanie dźwignicy z eksploatacji do czasu usunięcia tej nieprawidłowości.		
6. Przed przywróceniem do eksploatacji dźwignicy wycofanych z powodu nieprawidłowości, przyczyny wycofania muszą być usunięte i zapewnione musi być udokumentowanie tych działań korygujących.		
7. Operatorzy i/lub inni, wyznaczeni i wykwalifikowani pracownicy, muszą sprawdzić zauważone nieprawidłowości i określić czy urządzenie należy wycofać z eksploatacji, i czy konieczne jest przeprowadzenie bardziej szczegółowej kontroli.		
8. Niektóre przepisy lokalne określają częstotliwość dodatkowych przeglądów dźwignic wraz z ich osprzętem, np. co tydzień, miesiąc lub co pół roku – są to przeglądy dodatkowe w stosunku do codziennych przeglądów przed rozpoczęciem pracy i do corocznych kontroli wykonywanych przez firmy zewnętrzne.		
Praktyki bezpiecznej obsługi: Operator musi być zaznajomiony ze wszystkimi elementami sterowania i kontroli oraz z obsługą urządzenia; w tym: ostrzeżeniami na dźwignicy, bezpiecznymi praktykami oraz instrukcją obsługi dostarczoną przez producenta. W zależności od wykonywanych czynności podnoszenia mają zastosowanie odpowiednie instrukcje bezpiecznej pracy:		
1. Przed podniesieniem ładunku operator musi upewnić się, że łańcuchy lub liny stalowe nie są załamane lub skręcone wokół własnej osi lub ze sobą w przypadku ciągów wielokrotnych.		
2. Nie wolno użytkować wciągnika lub wciągarki, jeśli nie znajdują się centralnie nad ładunkiem. W przypadku konieczności podniesienia ładunku nieznajdującego się bezpośrednio pod wciągnikiem lub wciągarką, muszą być podjęte szczególne środki ostrożności w celu zapanowania nad bujaniem się po podniesieniu ładunku nad podłoże.		
3. Operatorowi nie wolno podnosić ładunków o masie przekraczającej udźwig urządzenia określony na wciągniku, wciągarkę lub bloku podnoszącym, z wyjątkiem odpowiednio autoryzowanych testów lub właściwie autoryzowanego, zaplanowanego dźwigu inżynierskiego. Szczególną uwagę należy zwrócić na wyważenie ładunku i zaczepienie lub zawiesie, aby zapobiec poślizgowi ładunku.		
4. Operatorom zakazuje się wykonywania czynności mogących skutkować osłabieniem koncentracji podczas obsługi dźwignicy.		
5. Operatorowi nie wolno podnosić ani opuszczać ładunku przy użyciu wciągnika lub wciągarki do momentu wyjścia operatora oraz wszelkich innych osób poza obszar bezpośredniej bliskości ładunku.		
6. W celu kontroli wyważenia ładunku , o ile nie jest to absolutnie konieczne, nie należy podnosić go początkowo wyżej niż na kilka, kilkanaście centymetrów.		
7. Nie wolno pozostawiać podwieszonych ładunków bez opieki , chyba że opracowano i zastosowano szczegółowe środki ostrożności.		

Z - zgodność | NZ - niezgodność

> WYMAGANIA	Z	NZ
8. Zabrania się przebywania lub pracowania pod zawieszonymi ładunkami. Znaki ostrzegawcze i/lub barierki muszą być odpowiednio rozmieszczone w celu zabezpieczenia przed dostępem do strefy pod podwieszonymi na dźwignicy ładunkami.		
9. Muszą być stosowane liny asekurujące do prowadzenia lub sterowania ładunkiem.		
10. Operatorowi nie wolno stosować górnych (lub dolnych, jeśli występują) wyłączników krańcowych jako roboczych elementów do zatrzymywania wciągnika lub wciągarki. Są to wyłącznie elementy do wykorzystania w sytuacji awaryjnej.		
11. Operator musi unikać kołysania ładunku lub haka podczas ruchu wciągnika lub wciągarki.		
12. Zabrania się przenoszenia ludzi na haku lub na ładunku.		
13. Operatorowi nie wolno przenosić ładunków nad osobami.		
14. Operator musi upewnić się, że żuraw ładunkowy i wciągnik usuną wszystkie przeszkody przed przesunięciem ładunku.		
15. Podczas obsługi dźwignicy operując sterownikiem górnym, operator musi upewnić się , że nikt nie ma możliwości obsługi tej dźwignicy ze sterownika dolnego, przez wyłączenie lub ograniczenie możliwości korzystania z dolnego sterownika.		
16. Przed podniesieniem ładunku należy odpowiednio oznaczyć strefę pracy m.in. barierkami, słupkami itp. lub namalować strefę podnoszenia na podłożu.		
17. Przed rozpoczęciem pracy na zewnątrz muszą zostać sprawdzone warunki pogodowe (zwłaszcza prędkość wiatru).		
WYMAGANIA TECHNICZNE		
1. Dźwignice wykorzystywane przez firmę Veolia powinny spełniać aktualne wymagania konstrukcyjne i projektowe.		
2. Elementy sterujące (sterowanie zdalne, dźwignie lub przyciski) muszą być zaprojektowane, umieszczone i zabezpieczone w sposób zapobiegający ich uruchomieniu przez osoby niepowołane.		
3. Aby zaktualizowany przegląd okresowy był dobrze widoczny (oprócz naklejki kontrolnej), na wciągniku należy umieścić etykietę.		
4. Oznakowania. Udźwig nominalny dźwignic musi być oznaczony po obu stronach urządzenia, a także po każdej stronie szyn na pomoście i na innych elementach wsporczych. W przypadku, gdy dźwignica wyposażona jest w więcej niż jeden wciągnik lub wciągarkę, każdy z nich musi posiadać oznaczenie udźwigu na korpusie i na bloku podnoszącym.		
5. Plany podnoszenia. Mimo, że plany podnoszenia nie są wymagane dla typowych i rutynowych operacji podnoszenia w zakładach Veolia, w następujących przypadkach konieczne jest stworzenie pisemnego planu i uzyskanie jej zatwierdzenia przez upoważnioną osobę: <ul style="list-style-type: none"> • jeśli maksymalna masa dowolnego ładunku do podniesienia przekracza 75% udźwigu nominalnego, • dla wszystkich operacji podnoszenia jednego ładunku przy jednoczesnym użyciu więcej niż jednej dźwignicy, • dla operacji podnoszenia wymagających szczególnej uwagi ze względu na rozmiar, masę, bliskość przeszkód, wysoką podatność na uszkodzenia lub inne nietypowe czynniki; dla przykładu, ładunki dowolnego rodzaju w pobliżu elementów takich, jak: turbina, generator, kocioł oraz urządzenia, które są niezbędne lub w pobliżu niebezpiecznych substancji chemicznych, • jeśli klient wymaga sporządzenia planu podnoszenia, Plany podnoszenia powinny zawierać: informacje dotyczące rozmiaru, typu i udźwigu dźwignicy oraz masy podnoszonego ładunku wraz z obliczeniami inżynierskimi; opis sposobu podwieszania, w tym kąta podnoszenia i metod mocowania; opis operacji podnoszenia i pobliskich zagrożeń; certyfikaty operatora i zespołu, a także podpisy operatora, osoby, która sporządziła plan i inspektora bhp, jako niezbędne minimum.		

